

[Per Møller.]

heden udløse et pres, som i givet fald kan bringe forstyrrelser i den samlede planlægning. Jeg vil i denne sammenhæng minde om, at man i en skitse for udbygningen af de højere læreanstalter i tiden indtil 1980 udtrykkelig fremhæver den mangeartede risiko ved en forceret udbygningstakt. Jeg noterer imidlertid med tilfredshed, at ministeren i et svar til udvalget udtrykkelig har understreget dette synspunkt. Alt i alt må det derfor forekomme rimeligt, at man nu beslutter, at der allerede i den kommende samling skal træffes afgørelse om centrenes beliggenhed.

Men den mest påtrængende og den vanskeligste opgave, der står umiddelbart for, bliver beslutningen om Københavns universitets fremtid, altså spørgsmålet, om man skal satse på en udbygning og modernisering af universitetet i selve København, eller om man skal starte fra grunden et sted uden for hovedstaden. Dette spørgsmåls afklaring og rigtige løsning er forudsætningen for, at Københavns universitet skal undgå at glide ind i en udvikling, hvor det ender som et andenklassers universitet. Med disse ord skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget i den nye skikkelse, det får.

Grethe Philip: Både under debatten ved første behandling og senere under udvalgsbehandlingen har det stået helt klart, at man fra alle sider har været enig om nødvendigheden af en meget hurtig udbygning af de bestående universiteter. Det har også været ganske klart, at det særlig er i København, det brænder på, og dette er yderligere kommet til udtryk under de debatter, der har fundet sted i den allerseneste tid. Vi står nu umiddelbart foran at skulle træffe beslutning om, hvor udbygningen af Københavns universitet skal foregå. Der er for mig ingen tvivl om, at man i dette spørgsmål også må tage hensyn til, hvor det næste universitet på Sjælland skal opbygges. Derfor er jeg meget glad for, at ministeren nu har stillet et ændringsforslag, hvori han

giver tilsagn om i næste folketingsår at fremsætte lovforslag om den geografiske placering af nye centre for højere uddannelse.

Men det gælder ikke alene for hensynet til overvejelserne om Københavns universitet, men også i andre overvejelser, at vi har brug for at komme i gang med en langsigtet planlægning og altså også få den mere nøje fastlagt, end den hidtil har været. Der er lokale hensyn, hvor det gælder planlægningen af et lokalt område, men også i høj grad hensynet til, hvor andre uddannelser, der ligger uden for den egentlige universitetsuddannelse, skal placeres. Vi ved f. eks., at der i øjeblikket foregår overvejelser i et udvalg om udbygningen af en række sociale uddannelser, som man meget vel kunne tænke sig placeret i tilknytning til nye universiteter. Jeg synes også, det vil være rimeligt ved denne lejlighed at pege på, hvad kulturminister K. Helveg Petersen så ofte har været inde på, at det vil give øget fleksibilitet i undervisningen, hvis vi får placeret egentlig universitetsundervisning og undervisning på andre områder i nær tilknytning til hinanden.

Vi har modtaget en henvendelse fra Nordjyllandsudvalget for højere læreanstalter, og i denne henvendelse understreges det også ganske tydeligt, at man på lokalt hold er meget interesseret i, at også planlægningen for de nye uddannelsescentre fremmes mest muligt. Men jeg vil gerne understrege, hvad en af de tidligere ordførere var inde på, at selve det, at vi i nær fremtid, altså formodentlig i næste samling, kan tage stilling til, hvor nye uddannelsescentre til sin tid skal placeres, ikke kan og ikke må indebære, at vi derefter meget hurtigt går i gang med en opbygning af disse nye centre. Der er mange andre ting, der også skal tages hensyn til; der er hele spørgsmålet om at skaffe tilstrækkelig mange lærere af en tilstrækkelig høj kvalitet, og der er de almindelige økonomiske hensyn, som også må spille en stor rolle her, hvor det gælder investeringer af et så betydeligt omfang.

Med disse ord vil jeg anbefale, at man